

Sygn. akt II Cz 462/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – (...) z siedzibą w Ś.

przeciwko S. A.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 1 marca 2017 r., sygn. akt I Nc 7248/15

p o s t a n a w i a:

I. ***odrzuć zażalenie w części – co do pkt. I i II zaskarżonego postanowienia;***

II. ***oddalić zażalenie w pozostałej części.***

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 1 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. oddalił wniosek pozwanego z dnia 5.01.2017 roku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 28 grudnia 2015 r.;

II. oddalił wniosek pozwanego o wstrzymanie egzekucji;

III. odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty wniesiony dnia 5 stycznia 2017 roku jako spóźniony.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, że strona powodowa istotnie podała w pozwie adres pozwanego w Ś. przy ul.(...). Niemniej jednak po zweryfikowaniu danych adresowych pozwanego w Bazie PESEL SAD, odpis pozwu i nakaz zapłaty został pozwanemu przesłany na jego aktualny adres tj. Ś., ul. (...). Wysłany na ten adres po dwukrotnym awizowaniu w dniach: 3 lutego 2016 roku i 11 lutego 2016 roku i nie podjęciu w terminie, został zwrócony do Sądu Rejonowego w Świdnicy z adnotacją o nie podjęciu w terminie i został uznany za skutecznie doręczony z dniem 18 lutego 2017 roku. Wobec powyższego Sąd przyjął, że pozwany nie uprawdopodobnił w sposób wiarygodny, aby nie dochował czynności procesowej bez swojej winy i wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu został oddalony. Tym samym sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty wniesiony dnia 2 stycznia 2017 roku jako spóźniony podlegał odrzuceniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył Pozwany i zarzucając zaskarżonemu postanowieniu niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 504 § 1 k.p.c. wobec terminu wniesienia sprzeciwu oraz rażąco niewspółmierność kary utrzymania nakazu zapłaty min. za nieistniejący tytuł – opłaty za współużytkowanie wieczyste działek nr (...) za 2015 rok i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu zażalenia Skarżący wskazał, że od dnia złożenia sprzeciwu do dnia 5 stycznia 2017r. nie miał żadnej wiedzy o roszczeniach(...), jak też wszelkich upomnień zresztą nikomu niedoręczanych czy też pozwu, także nakaz zapłaty wydany przez Referendarza Sądowego był kierowany na nieaktualny adres (...) w Ś.. Powyższy fakt ustalił Sąd w zaskarżonym postanowieniu z dnia 1 marca 2017r. Pozwany nie mógł więc zapoznać się z roszczeniami. Sąd ustalił również aktualny adres tj. Ś., ul. (...) oraz dwukrotne awizowanie w dniach 3 lutego 2016 r. oraz 11 lutego 2016r. Powyższe awiza nie zostały pozwanemu doręczone. Były to awiza elektroniczne (w aktach sprawy) z dwuznaczną adnotacją doręczyciela firmy (...), że awizo pozostawiono w dniu 3 lutego 2016r. w skrzynce lub placówce pocztowej firmy (...), natomiast 11 lutego 2016r., doręczyciel w ogóle nie odnotował gdzie pozostawił awizo. Dnia 2 lutego 2016r. (dzień wcześniej) doręczyciel doręczył skutecznie powodowi korespondencję Sądu przy ul. (...), natomiast pozwanemu, który pracuje po sąsiedzku na ul. (...) w firmie (...) już nie. Sąd w postanowieniu z dnia 1 marca 2017 r. ustalił, że skutecznie doręczony odpis pozwu i nakazu zapłaty to dzień 18 lutego 2017r. Wobec złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty już w dniu 5 stycznia 2017r. sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty nie został spóźniony i nie mógł podlegać odrzuceniu na art. 504 § 1 k.p.c., przepis ten został niewłaściwie zastosowany. Natomiast rażąco niewspółmiernością jest kara, utrzymanie nakazu zapłaty za nieistniejące tytuły – opłaty za użytkowanie wieczyste działek (...) za 2015 rok z uwagi na sprzedaż nieruchomości już w 2014r. Pozostałe działki zostały opłacone w 2016r. Zdaniem Skarżącego nie jest on nic winien Skarbowi Państwa – (...), a za w/w działki pozwany ma nadpłatę w opłatach za 2014r.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało odrzuceniu w zakresie, w jakim zaskarżone zostało postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, jak również odrzucenie takiego wniosku zażalenie do sądu drugiej instancji nie przysługuje, niemniej jednak orzeczenie takie rozpoznawane jest przez Sąd drugiej instancji wraz z zażaleniem na postanowienie, które podlega zaskarżeniu - w tej sprawie przy rozpatrywaniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Referendarza Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy w dniu 28 grudnia 2015 roku (na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Przyczyną odrzucenia sprzeciwu pozostawało bowiem oddalenie wniosku o przywrócenie terminu do jego wniesienia i w konsekwencji uznanie, iż został wniesiony po terminie. Samo jednak zażalenie na postanowienie z dnia 1 marca 2017r. w zakresie pkt. I podlegało odrzuceniu – jako niedopuszczalne (na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

Jednym z podstawowych warunków dopuszczalności przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej jest brak winy strony w uchybieniu terminowi (art. 168 § 1 k.p.c.). Tymczasem Skarżący nie wykazał braku swojej winy w niedochowaniu terminu. Oceniając brak winy strony w uchybieniu terminowi należy wziąć pod uwagę obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2013 r., II CZ 11/13, Legalis). Jako przyczynę nie dochowania terminu Skarżący wskazał, iż nigdy nie odebrał nakazu zapłaty albowiem wszelka korespondencja była do niego kierowana pod mylny, nieaktualny adres pozwanego tj.(...) w Ś., pod którym nie przebywa. Analiza akt niniejszego postępowania wykazała jednak, iż w związku z weryfikacją danych adresowych pozwanego w bazie PESEL SAD żadna korespondencja nie była wysyłana na wskazywany przez Skarżącego nieaktualny adres tj. (...) w Ś.. W związku z powyższym Powód został wezwany do weryfikacji adresu Pozwanego i wskazał, iż jest nim ul. (...) w Ś. i na ten adres była wysyłana do Pozwanego wszelka korespondencja. Twierdzenia Skarżącego jakoby nigdy nie otrzymał kierowanych do niego awiz są gołosłowne i niczym nie potwierdzone. Doręczyciel firmy pocztowej zrobił odpowiednie adnotacje na przesyłce, z których wynika, iż prawidłowo do Pozwanego kierowane było dwukrotnie awizo, a zatem Sąd Okręgowy nie dopatruje się w tym zakresie żadnych nieprawidłowości. Odnosząc się z kolei do twierdzeń Skarżącego jakoby nakaz zapłaty został uznany przez Sąd

Rejonowy za skutecznie doręczony z dniem 18 lutego 2017 roku, a zatem sprzeciw pozwanego – jak twierdzi – został wniesiony w terminie, wskazać należy, iż prawidłowo Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia zaznaczył, iż nakaz zapłaty został uznany za skutecznie doręczony z dniem 18 lutego jednakże omyłkowo wskazał, iż nastąpiło to w roku 2017, nie zaś jak wynika to z adnotacji na przesylce 2016r. Powyższa omyłka pisarska nie miała wpływu na ocenę terminu do wniesienia sprzeciwu.

Dlatego też należało przyjąć, że Skarżący nie uprawdopodobnił, że istniała obiektywna, niezależna od niego i niezawiniona przez niego przeszkoda do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty (art. 168 § 1 k.p.c.). Konsekwencją zasadnego oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty było odrzucenie tego sprzeciwu przez Sąd pierwszej instancji na podstawie art. 504 § 1 k.p.c. jako wniesionego po terminie, a zatem zażalenie w tej części podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z 13 § 2 k.p.c.

Postanowienie zawarte w pkt II oparte na treści art. 172 k.p.c. pozostaje niezaskarżalne w związku z powyższym zażalenie w tym zakresie podlegało odrzuceniu na podstawie na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

(...)